

Sygnatura akt IV Ka 141/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Mariusz Górski
Protokolant :	Magdalena Telesz

przy udziale Władysławy Kunickiej - Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2013 roku

sprawy **W. W.**

oskarżonego z art. 178 a § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich

z dnia 18 grudnia 2012 roku, sygnatura akt II K 620/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że okres, na jaki orzeczono względem W. W. zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, do których kierowania uprawnia prawo jazdy kategorii B podwyższa do lat 2 (dwóch);

II. w pozostałym zakresie tenże wyrom utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 141/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem W. W. uznany został za winnego, że w dniu 10 października 2012 r. w Z., woj. (...) na drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości, wyniki badań I – 0,77 mg/l, II – 0,86 mg/l, III – 0,74 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym pojazd marki R. (...) numer rejestracyjny (...),

to jest za winnego popełnienia czynu z art.178a§1 k.k. i za to, na mocy powołanego przepisu wymierzono oskarżonemu karę 60 stawek dziennych grzywny, po ustaleniu wysokości jednej stawki na 10 złotych,.

Nadto, zważywszy na treść art.42§2 k.k. orzeczono wobec sprawcy roczny zakaz kierowania pojazdami mechanicznymi gdzie wymagane jest prawo jazdy kat „B”.

Wyrok powyższy zaskarżył prokurator zarzucając rażącą niewspółmierność kary polegającą na niesłusznym skazaniu oskarżonego na karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 10 złotych oraz orzeczeniu wobec niego środka

karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych do których kierowania uprawnia prawo jazdy kategorii „B” na okres jednego roku, podczas gdy okoliczności tej sprawy, a przede wszystkim znaczny stopień upojenia alkoholowego, jak też stopień społecznej szkodliwości czynu oraz względy prewencji ogólnej i szczególnej przemawiają za tym, by oskarżonemu wymierzyć karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem tytułem próby na okres lat trzech oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat.

Tym samym apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez wymierzenie oskarżonemu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z jej warunkowym zawieszeniem tytułem próby na okres lat trzech oraz orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres lat dwóch.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja zasługuje na częściowe uwzględnienie.

I tak, rację ma skarżący, iż orzeczony wobec oskarżonego zakaz oparty na zasadzie art.42§2 k.k. razi swoją łagodnością. Sąd I instancji nie docenił zwłaszcza tego, że W. W. będąc w stanie znacznej nietrzeźwości nie tylko, że kierował samochodem, lecz czynił to na drodze o znacznym natężeniu ruchu, a przy tym pojechał wówczas po swoje dziecko do szkoły.

Już tylko powyższe nakazało podwyższenie okresu, w jakim oskarżony nie będzie mógł kierować samochodami osobowymi, (czyli takimi jak czynił to 10.10.2012 r.) do lat 2. Po tym czasie, jeśli będzie chciał ponownie uczestniczyć w ruchu jako kierujący pojazdami, gdzie wymagane jest prawo jazdy kat. „B”, będzie musiał ponownie zdać egzamin.

Powyższa decyzja zdaje się być wystarczającą dla sprawiedliwego „ukarania” W. W., który dotąd nie był karany, a nadto utrzymuje siebie i swoich bliskich z pracy jako kierowca.

Tym samym pozbawienie oskarżonego możliwości wykonywania pracy zdaje się być nie do końca uzasadnionym żądaniem prokuratora, zaś wymierzenie kary pozbawienia wolności z dobrodziejstwem art.69§1 k.k. należy ocenić jako po prostu zbędne.

Z uwagi na powyższe – zdecydowano jak w wyroku.

dzk